

From Page 2

those who pray and leave out those who do not pray or to favour those who pray harder as against those who pray less hard. It would have been a capricious and crooked God who is absorbed in his self-glory to act that way. Maybe it was the God of the Old

Furthermore, the gods were factually divided. There was the Islamic God, Allahu Akbar, and there was the Christian God who was Jesus' father. How could they then come to an agreement or compromise?

THE ROLE OF GOD IN THE ICC CRICKET WORLD CUP

Graphics - Shanalee

Testament who was a pretty wicked and vainglorious character. The fair God would allow the more suitable players to be winners and ensure a fair playing field rather than take sides. Surely it would be palpably unfair to favour someone over a more capable competitor merely because the former prayed and the latter did not pray.

Besides, why should God wait to deliver a

Shyamon Jayasinghe

result until someone prays to him? If he does so how can he be a compassionate and fair super being? This question has wide application to all decisions in life that we humans face. We pray, for instance, for someone to be cured of cancer. Why should God wait until someone prays to answer the latter? He could have prevented the cancer altogether in the first place. I asked this question when a Christian pastor came up to me during the time my wife, Malini, was in her death bed. The pastor told me that it was all God's plan. Thereupon I countered, "If it works according to God's plan why pray at all to him as we are helpless against God's plan?" The pastor politely took leave of me and departed, perhaps wishing he would never have met me.

The problem is that God followers do not see such inconsistencies and illogicalities. They go by the Holy Book. Our cricketers did the same. Or were they desperate?

The true situation is that we humans are a born gullible lot who prefer to believe on faith and who would accept reasoned conclusions only in so far as the latter don't conflict with our faith - derived beliefs. Internationally acclaimed intellect Richard Dawkins, Oxford Professor of Evolutionary Biology, gave a clue as to how human beings lean so much on faith: Through natural selection mankind has inherited credulity, says Dawkins. There will, he says, "be a selective advantage to child brains that possess the rule of thumb: believe, without question, whatever you're grown -ups tell you." In this way Dawkins argued that religious beliefs became a by product of natural selection. In other words, the credibility we all inherited over millennia of years has extended to accept the beliefs in God that our parents have implanted in us during our childhood dependency.

Charles Darwin writing about two hundred years ago said that "....the more we know of the fixed laws of nature the more incredible do miracles become...that men at the time were ignorant and credulous to a degree almost incomprehensible by us."

During the years since Darwin we haven't noticed a dramatic decline in human incredulosity.

රටක ජනමාධ්‍ය පිරිසට ජනතාවගේ නොනික මෙන්ම අධ්‍යාත්මික සංවර්ධනය නො සිදුවීමේදීද ප්‍රබල වගකීමක් බැඳී සිටින බව මම විශ්වාස කරමි. එබැවින් මාධ්‍යවේදීන් යනු උසස් සමාජ උසස්ම සහිත චරිත විය යුතුය. ඔවුන් සතු උසස් සමාජ උසස්ම තරමට එරට ජන විඥානාද ඉහළ දැනුමක් හා උසස්මින් පෝෂණය වෙයි. මාධ්‍ය ආයතනයක රැකියාව කළ පමණින් ඔහු පිරිසුන් මාධ්‍යවේදියකු ලෙස රුපාන්තරණය වන්නේ නැත. එමෙන්ම පුර්වප්‍රකාශක ලියනු ලබන ලිපි ප්‍රමාණය මත හෝ ගුවන් විදුලි තරංග මත විකාශිත මුද්‍රණය වන ප්‍රමාණය මත සැබෑ මාධ්‍යවේදියකුගේ කුලකොටුව තක්සේරු කළ නොහැකිය. තනු එසේ වුවද ඇද ශ්‍රී ලංකාව තුළ බිහිව ඇති මාධ්‍ය ආයතන හා මාධ්‍යවේදීන්ගේ ප්‍රමාණය ගත් විට මෙතරම් කුඩා රටක මෙතරම් මාධ්‍යවේදීන් ප්‍රමාණයක් තවද මාධ්‍ය මෙහෙවරන නිරත වන්නේදැයි යන ප්‍රශ්නය අප හමුවේ ඉතිරි වෙයි. සැබැවින්ම ඇද වන විට ශ්‍රී ලංකාව තුළ ඇති විදුලි හා මුද්‍රිත මාධ්‍ය ආයතන ප්‍රමාණය එකවර නොමැත කරන නොහැකි කරමට වැඩි වී තිබේ. ඉන් හැඟෙන්නේ තොරතුරු වාර්තා කිරීමේ නිදහස විකල්ප මත ඇරීමේ හා ප්‍රකාශ කිරීමේ අයිතිය හසලවුරු වී ඇති බවද? සැබැවින්ම වැන. එකී මාධ්‍ය ආයතන සත්‍ය විශයෙන්ම සැබෑ මාධ්‍යකට පැවරෙන වගකීමක් සහතිකව සිටින්න? ශ්‍රී

පිරිසකට වැඩි බලතල පැවරීම, මන්ද ගැඹුරින් හිතන ප්‍රේක්ෂකයන් වෙනුවට නිර්වින්දනය කරන ලද ප්‍රේක්ෂකයන් තම දේශපාලන ගමනට වඩා හිතකර බව පාලක පක්ෂය දැනී. ඇද දින මෙම රාජ්‍ය මාධ්‍ය ප්‍රවණතාවයට එරෙහි වන විපක්ෂය හැවින පාලක පක්ෂය වූ කල සිදුවන්නේද පරාජිත ආණ්ඩුව ගතර කළ තැන සිට එම අභිතකර මාධ්‍ය විකාශනීය ඉදිරියට ගෙනයාමයි. පිලිගත් ජාතික මාධ්‍ය ප්‍රතිපත්තියක් නොමැති රටක මෙය ඇරඹියක් නොවන අතර එහි කරුණ පනතාවගේ උරුමය බවට පත්වීම අපි අඛණ්ඩව අත් විඳීමක් සිටීමු. විවේක ජාතික මාධ්‍ය ප්‍රතිපත්තියක් ඉල්ලා විඳි බව විකල්ප මාධ්‍යවේදීන් පවා පාලක පක්ෂයේ වරප්‍රසාද පැකේජයට ගිලී වී පාලකයන් මුරකරන තත්වයට ඇද පැවරීමද අප දකින මේ අනාගතයේම තවත් පැති කඩයි.

පොද්ගලික මාධ්‍ය විකාශනයේ තත්වයද ඉහත සඳහන් කළ ඛේදවාචකයෙන් විදුර්ග නොවේ. ප්‍රාග්ධන හිමියාගේ දේශපාලන කණ්ඩායම් පළමු වන එහි මාධ්‍ය වේදීන්ටද ස්ථාවරව කටයුතු කළ හැකි වට පිටවීම අපි නොදකිමු. පාලක පක්ෂයට සහාය දැක්වීම වෙනුවෙන් ලොවන තුළ පසුරු ඇතැම් විට මාධ්‍ය ආයතනයක් ආරම්භ කිරීම සඳහා වන බලපත්‍රයක් විය හැකිය. ඇද දින රටට දරාගත නොහැකි තරමට ගුවන් විදුලි නාලිකා වැඩි වී ඇත්තේ මෙම හයානක ප්‍රවණතාවයේ ප්‍රතිපලයක් ලෙසය. ජනමාධ්‍ය වැනි වගකිවයුතු ජාතික ආයතනයක් බලය ප්‍රාග්ධනය හිමි ව්‍යාපාරිකයන් අතර පැවරීමේ ඛේදවාචකය ඇද එහි පොද්ගලික ගුවන් විදුලි නාලිකාවකට සරිත් දීමෙන් හෝ

ශ්‍රී ලාංකේය ජනමාධ්‍යයේ ඉරණම

ලංකාවේ රාජ්‍ය හා පොද්ගලික යන දෙපාර්ශවයට අයත් මාධ්‍ය ක්‍රියාවලිය පිළිබඳ විමසීමේදී මෙම පැනයට පිලිතුරු සපයාගත හැකිය.

රාජ්‍ය මාධ්‍ය ආයතන ගනු කවරකද? ඒවා ජනතාවගේ බිඳු මුදලින් නඩත්තු වන මාධ්‍ය ආයතන වෙයි. ඒ අනුව බලතල එම ආයතන පුද්ගලික මාධ්‍ය ආයතන වලට වඩා ජනතාවගේ තොරතුරු දැනගැනීමේ අයිතිය වෙනුවෙන් මෙහෙයවිය යුතුය. එහෙත් ශ්‍රී ලංකාව තුළ එය හුදු නෂ්ටික පැහැයක් පමණි. ප්‍රායෝගික තලයේදී රාජ්‍ය මාධ්‍ය යනු එද මෙද තුර පාලක පක්ෂයේ දේශපාලන ප්‍රවාරක ජාලයයි. එම ආයතන සෑම විටම බලයේ සිටින දේශපාලන පක්ෂයේ දේශපාලන උවමනාව උදෙසා ජේවී සිටිය යුතුය. මෙම ආයතන වල ඉහළ තනතුරු සියල්ල නිර්මාණය වන්නේ එකී දේශපාලන උවමනාව සපුරා ගැනීම සඳහා මිස ජනතාවදී මාධ්‍ය නාමයක් උදෙසා නොවේ. එබැවින් ඔවුන්ගේ කාර්යය වන්නේ විපක්ෂයට එරෙහිව රජයේ ප්‍රවාරක ජාලය ලෙස ක්‍රියා කිරීමයි. ඊට සමත්කම් දක්වන තරමට කම් නතරතුරු ඉහළ යාම හෝ පහළ යාම නිර්ණය වේ. මෙම පිරිස පළමුකොටම විපක්ෂය දුර්වල කිරීම තම පරම වගකීම ලෙස හඳුනාගන්නා අතර ජනමාධ්‍ය ඇමතිගේ සිට පහලට රාජ්‍ය මාධ්‍ය ධාරිත්‍රයාය එම තත්‍ය පත්‍රයට අනුව සැකසෙයි. ඉන් පිටත මාධ්‍ය විකුම ඇත්වීම කිසිවිටුවා ඉඩ හැර නොලැබේ. ඔවුන්ට අනුව නිදහස් මාධ්‍ය යනු තම දේශපාලන ගමන ලෙස කෙරෙහි ආකෘතිකයෙයි. කොන්දේසි පිරිනිවන පාලක පක්ෂය උදෙසා ජේවෙන්නන් මාධ්‍ය වර්ධන ලෙස හොඳින්ම කෙරේ. විකල්ප මතභාවයේ දේශපාලනික වන්නේන් ආණ්ඩු නිතරවදීන් දේශප්‍රේමීන් වන්නේන් මෙම තතු සරිතය.

පුද්ගලික මාධ්‍ය හිමිකරුවෝ බොහෝ දෙනෙකු පාලක පක්ෂයේ ආතිරවාදය ලද්දේය. ඇතැම් විට එකී දේශපාලන ධාරිත්‍රයායේ සෘජු පවුල් කරුවෝය. විකල්ප වේශයෙන් ඔවුන් පාලක පක්ෂය මුර කරන අතර ඒ තුළින් තම පුද්ගලික දේශපාලන අරමුණු මුදුන් පමුණුවා ගනිති. එමෙන්ම බල හුවමාරුවට කැපවීමට තම දේශපාලන කණ්ඩායම් මාරු කිරීමටද මෙම පිරිස පසුබට නොවේ. එබැවින්ම ඔවුහු තම ප්‍රාග්ධනය ගරිත්ව මෙහෙයවන මාධ්‍ය ආයතන තුළින් අපේක්ෂා කරන්නේද තම දේශපාලන ගමන ඇඟවීමක් කරගැනීම මිස ජනතාවදී මාධ්‍ය පිලිබඳව ක්‍රියාවට නැගීම නොවේ. මේ නිසා විට උද්ගත වී ඇති හයානක ප්‍රවණතාව වන්නේ පාලක පක්ෂයට එරෙහි මාධ්‍ය ආයතන විකාශ කිරීමේ පිලිවෙලට බලධාරීන් තල්ලු වී තිබීමයි. ගත වූ දශකය තුළ රාජ්‍ය, සිරිස, සියත, ලංකා ඊ නිවුස් වැනි මාධ්‍ය ආයතන හිනි තබනු ලැබුයේ එම ප්‍රවණතාවයේ පලයක් ලෙසිනි. මාධ්‍යවේදීන් තනි තනිව සාකච්ඡා කිරීම හා අත් අඩංගුවට ගැනීම සිදු කරන මාධ්‍ය ආයතනයම බිය ගන්වා තිබේ කිරීම මෙහි අරමුණයි.

මෙම දේශපාලන ප්‍රවණතාවය කිසියෙන් ජනතාවගේ තොරතුරු දැනගැනීමේ අයිතියට හිතකර නොවන අතර එය අප ශිෂ්ටාචාරයේ දේශපාලන මාචනෙන් තව තවත් ඉවතට ඇද දමනු ලබයි. රටකී ද සොයිසා වැනි දේශ මාධ්‍යවේදියකුගේ සාකච්ඡාට එරෙහිව විඳි බව මාධ්‍ය වේදීන්ගෙන් හා දේශපාලන ආයතනයන්ගෙන් සම්මේදන පාලක පක්ෂයක දේශපාලන කැරලිය මේ ආකාරයේ සම්පන්න අධිකාරී ඇද වැරදී නම් අප රටක් ලෙස ගමන් කරමින් සිටිනුයේ කවර දිනකටද සහිත හඳුනාගැනීමේ දුෂ්කර වෙයි.

රාජ්‍ය මාධ්‍ය ආයතනයන්හි කෙරෙන රසවින්දනාත්මක වැඩසටහන් පවා ඇද වන විට දේශපාලනිකරණය වී තිබේ. එක්සත් ජාතික පක්ෂ පාලන යුගයේ ඇරඹීම මෙම ප්‍රවණතාවය මේ වන විට වඩාත් සැලසුම් සහගතව සිදු වේ. පාලක පක්ෂයේ ආතිරවාදය ලබන කලා ශිල්පීන් සඳහා ලැබෙන මාධ්‍ය ඉඩ කඩ නිදහස් මතභාව කලා කරුවන්ට නොලැබේ. සංවර්ධනාත්මක විවේචනයන් අතුරින් සේ හඳුනාගැනෙන අතර පාලක පක්ෂය වෙනුවෙන් ජේවි ප්‍රශ්න - කලා සුරතලුන් සඳහා වැඩි මාධ්‍ය ඉඩ කඩක් ඇතැයි. එමෙන්ම ආයතනය තුළ සිටින වඩා නිර්මාණාත්මක මාධ්‍යවේදීන් කොන්කොට පුද්ගලික මාධ්‍යයන්හි වෙළඳ අරමුණ මුල් කොටගෙන සැකසෙන නොගැඹුරු අවර ගනනේ වැඩසටහන් කොටී කළ හැකි